

Подсѣд. Джуджеев: Трѣбва да очаква лични нѣкакви
облаги.

— Но за васъ и противъ васъ нѣма нищо.

— Да поддържи своето положение, той си измислилъ нѣкои
работи и ги прѣдставя.

(Свидѣтеля Тепавичаровъ влиза).

Прѣдсѣд.: Вий вчера дадохте клѣтва, че ще разкажете
днесъ какво знаете по дѣлото, безъ да укривате нѣщо, като
помните, че за всѣко отклонение по дѣлото, ще бждете отго-
ворни, както прѣдъ закона, тѣй и прѣдъ Бога.

Свид. Хр. Тепавичаровъ: Каквото зная ще кажа. Раз-
бира се, човѣкъ може да забрави нѣщо, защото не може да
помни всичко. Като си слѣдвахъ моята часть, г-въ Карагюлевъ
постоянно съ едно лице дохождаха и минаваха по платното на
желѣзницата, когато тамъ не е пята. Забѣлѣжихъ му много
пяти за това, че трѣбва да минаватъ прѣзъ пята, но тѣ пакъ
си минаваха прѣзъ платното на линията. Азъ бѣхъ любопитенъ
и се приближихъ къмъ тѣхъ за да разбера, какво мислятъ за
Княза и Стамболова.

Единъ денъ ме поканиха и азъ отидохъ, че щѣло да става
нѣкакво освѣщение на зданието на фабриката. Отидохъ на
фабриката и видяхъ, че тамъ сж се събрали 6—7 души хора.
Отидохъ тамъ, гощаваха ме и слѣдъ това казахъ да си отида
у дома — на кантона, но Карагюлевъ ми каза, че имамъ нѣщо
да ви говора и че трѣбвало да остана тази вечеръ тамъ при
него. Азъ не приехъ да спж, но тѣ направиха кафе съ спиртъ,
послѣ около 12 часа срѣдъ нощта, — не зная положително
— отидохме и спяхме въ една стая, която клонеше къмъ ис-
токъ съ пердета, не помня какви бѣха и на правата страпа
имаше окачени: револверъ, картинка, патрондашъ и една сабля
отворена къртосана съ капията. Въ сжщото врѣме дойде и
Григоръ Карагюлевъ, расположи се тамъ, и повдигна въпросъ,
че имало прѣдприятіе за убийство на Княза и Стамболова, и
ми прѣдложи да взема участие въ това. Той бѣше подкупилъ
моитѣ работници да бждатъ отъ тѣхна страна и двама отъ
моитѣ работници приели. Азъ на прѣдложението нищо не от-
говорихъ, прѣспяхъ си, отидохъ си у дома и съобщихъ послѣ
на висшето началство.

Зап. Плакуновъ: Знае ли свидѣтеля колко сж Карагю-
леви, колко сж братя?